

„Тая година много заминаха чрезъ *Бабадай Сливенски* жители и Ямболски въ Влахиж, някои си въ Бесарабиж“¹⁾. Отъ тукъ се види, че болшинството сливенци сж минали по официалния маршрутъ и сж били послѣдвани отъ рускитѣ войски презъ *Баба-Дагъ*.

Заселването на сливенци въ Влашко и Русия.

Броятъ на изселенитѣ само отъ града сливенци е билъ около 15,000 души. Въ Сливенъ сж останали отъ 2 до 3.000 жители българи. Твърдението на нѣкои, че само 30 фамилии не се прѣселили, е прѣувеличено. Тѣй или инакъ, градътъ слѣдъ тоя изходъ е прѣдставлявалъ почти развалини, тѣй като при тръгването си нѣкои сливенци изгаряли домоветѣ си. За жалкия изгледъ на Сливенъ слѣдъ тая дата пише и *Буге*, а генералъ *Джокмъсъ* твърди, че „Сливенъ много пострадалъ отъ войната“ (разбирай промежутъка 1829 — 1830 г.).

Отъ прѣселенитѣ жители измрѣли доста поради върлющата епидемия и несгодитѣ при пѣтуването, което е траяло цѣло три мѣсеца. Старци измирили отъ възраст и мъжи, дѣца се разболявали, а трудни жени раждали изъ пѣтя. Сливенци прѣкарвали цѣли одисеи, и човѣкъ неволно си спомня странствованията на евреитѣ отъ Египетъ или анабазиса на „десетѣтѣ хиляди гърци“. Изъ пѣтя мнозина сж били принудени да се заселватъ по селата, особно въ сѣвероизточна България, както сж правили най-вече селени отъ Сливенско, които, както пише *Липранди* „отправились за нами, съ всѣми стадами и пожитками своими“²⁾

Казаното за Сливенъ се отнася отчасти и за всички градове на югоизточна България. По брой на изселени, *Ямболъ* иде слѣдъ *Сливенъ*, слѣдъ това Карнобадъ, Бургасъ и т. н. За Бургасъ се разправя, че тамъ останало само едно семейство. Отъ тукъ можемъ заключи на какво може да се длѣжи до скоро *слабия български колоритъ* не само на Бургасъ, Анхиало, Месемврия и Созополъ, но и почти на цѣла югоизточна България. Фактъ е, че когато руситѣ прѣбброили прѣселващитѣ се българи (само събралитѣ се въ Айтоското поле), оказало се, че тамъ имало 16,565 сѣмейства прѣселенци или близо 100,000 души, като не се взематъ прѣдъ видъ тия, които ударватъ прѣзъ *Чалж-Кавакъ* или пристигатъ по-късно въ Бургасъ.³⁾

¹⁾ Лѣтописа на даскалъ Хр. Никовичъ, Разградъ. М с б. XV. 320

²⁾ Липранди, op cit., 42.

³⁾ Даннитѣ по броя на преселенитѣ, както и тия по издаденитѣ билети отъ руситѣ, у разни автори сж различни. Ср. Браилско общество. Писмо по църковния въпросъ. 25 ноемр.

Нѣкои сливенци сж постѣпили и на руска военна служба. Така Историята на гр. Сливенъ